

Forfatter: Olrik, Axel

Titel: BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1885-03-05)

Citation: Olrik, Axel: "BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1885-03-05)", i *Axel Orliks Breve til Holger Begtrup*, Gyldendalske Boghandel, s. 35. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991712-000-shoot-L0019917120000013.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Axel Orliks Breve til Holger Begtrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kære Holger.

Søndag 3—5—85.

Jeg havde sat mig for at sende dig nyheder når [de] var ny; men hvad jeg vil skrive nu er ved at blive gammelt. Det var, at Bugge var her i byen i første halvdel af forrige måned. Lørdag efter påske havde vi sold for ham i filologisk samf. Jeg morede mig ypperlig (jeg har vist heller ikke soldet, siden i sommer under asken¹). Kristoffer Nyrup (forf. til „sprogets vilde skud“.) bød ham, B., velkommen på festkomiteens vegne. Så blev der sunget en sang, der gjorde stormende lykke; derfor sender jeg dig den her, (vil nok have den igen, når jeg får mine andre papirer; jeg sender dig ikke sangen for B., der var „meget net“. Forf. er stud. Vilh. Andersen, der studerer til skoleembedseksamen dansk latin og græsk). Jeg skal ikke trætte dig med skålerne for Madvig, universitetslærerne, di studerende o. s. v. men blot gengive lidt af Bugges svar på talen for ham. Han talte om bevægelsen i Norge for at få et renere og fuldere sprog-udtryk for folkets tankegang end det danske sprog gav dem; han kunde ikke s. 36 andet end kalde det berettiget. Men med dem, der vilde afbryde den åndelige forbindelse med Danm., kunde han ikke være sammen; han skyldte den danske litteratur og videnskab så meget og Norges hele historiske tilknytning til dansk åndsliv kunde ikke nægtes.¹ — Torsdagen derefter holdt han et foredrag over den nordiske folkevises kong David, viste at det var et fra Bysants, c. 12te årh., over hele Europa udbredt sagn om kong Salomon og en dæmon, der raner hans hustru. Den form hvori vi havde fået den, var kommet over Novgorod, måske gennem tyske købmænd, vel i 14de eller 15de årh. Sagnet var blevet simplere ved at gå over i folkevisen og til dels forandret, således var den utro hustru bleven tro. På forespørgsel om dette sidste punkt (af dr. Siesbye) sagde han, at Rosenberg i Nordboernes åndsliv havde gjort gældende, at nordboerne havde en uvilje mod ægteskabsbrud som digterisk æmne; han, B., vidste dog ikke, om han kunde gå ind derpå; flere adtryk i optegnelserne (som han ikke havde ved hånden) tydede på, at den ældre sagnform også havde været i den dansk-norsk-svenske vise. (Hvad enten det forhold er fjærnet straks eller senere — i alle optegnelser dog — så stemmer det jo vel med Rosenbergs udtalelse, opfattelse. A. O.)

Jeg var i forgårs en slags fodtur ud til Birkerød at besøge min tante og kusine derude og at se ind til Mantzius's skole (hvortil han har indbudt mig). Jeg synes rigtig godt om alt hvad jeg sa derude.

Jeg har nu siddet her og tegnet „eigi“erne i R op; men det er egentlig en tarvelig søndagsfornøjelse. s. 37 Nu skal du få et lille udkast til mine sproglige bemærkninger.

eigi findes slet ikke i skaldekvad för år 1000.

Det findes 46 gange i Sæm. Edda (deribl. 5 i Atlakv.) di fleste steder er det ikke metrisk fejl. vr- findes i forlyd (vreaka, vrå, vreiðr) Háv. Vafþ. Fafn. Atlakv. Sigrdr. Sól. men ikke i Atlamál og Gripisspá (og Hávamál 136) skalde fra 10de årh. bruger det undtagelsesvis (Brage har én gang vr, en gang r).

En særstilling indtager ordene rógr, rægja = got. vrohjan og reini (hingst) jf. sv. vrena (jf sv. röja, og med reini sønderjysk: rønne.)

Om brugen af tostavelser tillægsmåder (hafat, taliðr o. s. v) er jeg begyndt at göre samlinger.

Man kan sige du følger Hávamáls forskrift om ikke at mæle for meget. I Birkerød spurgtes der, om også din hustru ventedes hertil og om i vilde være der. Jeg meddelte ikke mer end jeg [vidste].

[I Marginen:] Det bliver vel ikke tilfældet for den liden piges skyld?

Jeg har med frk Lange, min søsters gamle skolekammerat sendt hilsener til alle Askovbekendte. Så denne gang skal du slippe med at hilse i dit eget hjem. Jeg håber di har det vel.

Din ven
Axel Olrik.

[Med Blyant tilføjet:]

Mandag aften.

Dr. Rosenberg besvimelede forleden ved et forsvarsmøde, og har haft mange besvimelser siden. Man frygter, han bliver apoplektisk.